

N:o 53.

Af herr **Östberg, Gustaf Fredrik**, i anledning af Kungl. Maj:ts förslag till lag om skogsaccis.

Vid 1908 års riksdag väckte jag motion om sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag till lag om skogsaccis, att beskattningsperioden skulle räknas från och med den 1 juni till och med den 31 maj, på sätt som föreslagits af skogsbeskattningskommittén och kammarrätten, under det att Kungl. Maj:t ansett, att den borde sammanfalla med kalenderåret.

Detta mitt förslag tillstyrktes af lagutskottet, utan att någon reservation afgafs beträffande denna punkt.

Då Kungl. Maj:t i propositionen n:o 25 vid denna riksdag ånyo framlagt förslag till lag om skogsaccis och därvid liksom förra året föreslagit, att beskattningsperioden räknas efter kalenderåret, anser jag mig böra förnya min förra året gjorda hemställan.

Såsom motivering åberopar jag hvad som anfördes i min motion, n:o 56, och lagutskottets utlåtande n:o 75 vid 1908 års riksdag.

I sitt anförande till statsrådsprotokollet den 29 januari 1909 har statsrådet och chefen för finansdepartementet såsom skäl för vidhållandet af kalenderåret såsom beskattningsperiod framhållit, att det synes naturligtast, att skogsaccisen utgår för samma tid som själfva kommunalutskylderna och att olika beskattningsperioder för skogsbeskattningen och för den öfriga kommunalbeskattningen skulle kunna bereda svårigheter vid en blifvande reform af hela den kommunala beskattningen. Å andra sidan har han medgifvit, att kontrollen af deklARATIONERNA försvåras med kalenderåret såsom beskattningsperiod, liksom han icke kunnat förneka, att det är en olägenhet, om, såsom enligt hans förslag blir fallet, accisbetalningen i regel uppskjutes ett år längre, än om perioden omfattade ett afverkningsår, som ginge till ända den 31 maj.

Jag kan för min del icke inse, att likformighet beträffande beskattningsperioden för skogsaccisen och öfriga kommunalskatter kan medföra några praktiska fördelar. Att här låta ett rent teoretiskt kraf på likformighet blifva afgörande, kan icke vara riktigt. Jag vill erinra om, att tillverkningsåret och försäljningsåret för brännvin räknas från 1 oktober till 1 oktober och att brännvinsförsäljningsavgifterna, likasom bolagens vinstmedel, hvaraf kommunerna erhålla den största andelen, uträknas icke för kalenderår, utan för försäljningsår. Tillverkningsåret för bryggerierna räknas från den 1 oktober, tillverkningsåret för sockerfabrikerna från den 1 september. Detta står i öfverensstämmelse med näringarnas natur, och däremot har icke gjorts någon anmärkning, oaktadt statens och kommunernas räkenskaper äro ställda på kalenderår. Man anser högst angeläget, att brännvinsbränningsaccis, maltskatt och sockeraccis liksom äfven tullmedel uppbäras så snart som möjligt och innan varan får fritt disponeras. Kan det då vara naturligt, att erläggandet af skogsaccis får fördröjas, på sätt som af Kungl. Maj:t föreslagits, ända till två år efter afverkningen?

Hvilka svårigheter, som skulle uppstå vid en blifvande reform af kommunalbeskattningen, däri genom att afverkningsåret räknades från den 1 juni, det kan jag icke föreställa mig, och jag tror så mycket mindre på de i sådant afseende uttalade farhågorna, som icke någon antydan lämnats, hvaruti dessa svårigheter skulle bestå.

Då lagutskottet förra året föreslog, att Konungens befallningshafvande skall utgöra andra instans i skogsbeskattningsfrågor, så kan jag ansluta mig därtill, enär kostnaderna i sådant fall blifva mindre, än om, såsom jag tänkte mig, pröfningsnämnden skulle hålla extra sammanträde för dessa ärenden. Jag tror också, att Konungens befallningshafvande är lika väl som pröfningsnämnden i tillfälle att förskaffa sig säkra upplysningar om de faktiska förhållanden, som måste ligga till grund för frågornas afgörande.

På grund af hvad som här anförts, får jag hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte, med ändring af Kungl. Maj:ts förslag, antaga lag om skogsaccis af den lydelse, som lagutskottet föreslagit i sitt utlåtande n:o 75 vid 1908 års riksdag.

Stockholm den 17 februari 1909.

G. F. Östberg.